

Дотримуючись вищезазначених принципів та невідворотності покарання за корупційні дії, а також запровадити суворіші міри покарання, що в свою чергу вплине на свідомість суспільства загалом та порушників зокрема.

На даний час це зробити неможливо, щоб це все запрацювало потрібно міняти судову систему та органи які безпосередньо здійснюють боротьбою з корупцією.

Список використаних джерел

1. Короткий словник іноземних слів / Під ред. І.В. Лехина і Ф.Н. Петрова. М., 1951.
2. Мельник М.І. Хабарництво:загальна характеристика, проблеми кваліфікації удосконалення законодавства/М.І.Мельник.-К.:Парлам. Вид-во. 2000 - 256 с
3. Невмержицький Є. В.Корупція в Україні: причини, наслідки, механізми протидії : монографія/Є.В.Невмержицький .-К.:КНТ. 2008.-368с.

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВА СУТНІСТЬ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Новицька Н.Б., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри цивільного права та процесу Університету ДФС України

***Анотація.** У статті проаналізовано соціально-правову сутність публічно-приватного партнерства при реалізації фіскальної політики в Україні. Доведено що основна мета такого партнерства полягає в запровадженні альтернативного контролю в податковій сфері у чітко встановлених межах.*

***Ключові слова.** публічно-приватне партнерство, податкова сфера, фіскальна політика, громадські організації.*

***Abstract.** In the process of implementing the reform of state bodies, their activities are aimed at ensuring the fulfillment of the service function, which in turn increases the confidence of civil society in the state. That is why the development of partnership between the state of business and civil society should come to the fore, which is possible on the basis of the formation of a public-private partnership, which will become an effective mechanism in the field of providing public services and improving the activities of public bodies. Public-private partnerships are an important tool for public-private partnerships to achieve socially important goals. Despite the fact that public-private partnership in the field of providing public services remains out of the attention of the Law of Ukraine "On public-private partnership" in society there is a need to build such relations in the implementation of fiscal policy in Ukraine. The main objective of such a partnership will be to introduce alternative control in the tax area within clearly defined limits. For the development of a public-private partnership, appropriate conditions have to be created, a methodology has been introduced, and mechanisms that are widely used in the world are adapted.*

***Keywords.** public-private partnership, tax, fiscal policy, public organizations.*

В умовах масштабної реформи управлінської сфери держави з метою орієнтації її на задоволення потреб громадян, забезпечення сталого розвитку суспільства та держави підвищується роль співробітництва між державою та приватною сферою. Встановлення балансу інтересів публічної та приватної сфер в державному управлінні можна вважати одним із завдань реформи публічного управління.

В процесі реалізації реформи державних органів їх діяльність спрямовується на забезпечення виконання сервісної функції, що в свою чергу підвищує довіру громадянського суспільства до держави. Саме тому розвиток партнерських відносин між державою бізнесом та громадянським суспільством повинні вийти на перший план, що можливо на основі формування публічно-приватного партнерства, яке стане дієвим механізмом у сфері надання суспільних послуг та покращення діяльності публічних органів.

У 2010 році був прийнятий Закон України «Про державно-приватне партнерство» який визначив основи рівноправної взаємодії державних органів та приватних партнерів та встановив ознаки державно-приватного партнерства[1]. Необхідно відзначити, що сам термін державно-приватне партнерство не в повній мірі відображає саму суть зазначеної взаємодії. Про це говорять вчені і ми підтримуємо їх думку, адже суспільні інтереси і потреби виходять за межі суто державних, до них відносяться також інтереси соціальних груп (наприклад, люди з обмеженими можливостями, пенсіонери, громадські об'єднання), територіальних громад та ін[2, 3].

Публічно-приватне партнерство це важливий інструмент взаємодії державного та приватного сектору задля досягнення суспільно важливих цілей. Зараз в Україні вже зроблено перші кроки для реалізації публічно приватного партнерства але вони не завжди виправдовують очікувані результати щодо застосуванні відповідних механізмів для реалізації суспільно значимих проєктів. Здебільшого держава очікує від приватних партнерів лише фінансових інвестицій для впровадження інфраструктурних проєктів трактуючи публічно-приватне партнерство виключно як фінансове джерело і майже зовсім не звертаючи увагу на надання публічних послуг в рамках його реалізації. Однією із причин недовіри громадян до влади є саме неякісне та неефективне надання публічних послуг, тому застосування публічно-приватного партнерства у цій сфері є актуальним для нашої країни. На нашу думку, перевагами такого партнерства є по-перше, збільшення довіри населення та бізнесу до діяльності органів влади, по-друге, це дасть змогу розвантажити державних службовців та оптимізувати управлінські процеси, і по-третє, залучення приватної складової до надання публічних послуг не потребує значного вдосконалення правового забезпечення у сфері бюджетної підтримки та, що саме головне, збільшення її обсягів.

В умовах сьогодення податкова система є важливим елементом регулювання економічних і соціальних процесів у державі. У Проєкті Стратегії реформування податкової системи України зазначено, що удосконалення фіскальної політики України в сучасних умовах має бути спрямоване на побудову сучасної конкурентоспроможної соціально-орієнтованої ринкової економіки, інтегрованої до ЄС; реалізацію модернізаційного проєкту економіки знань за умови збільшення сукупних податкових надходжень до всіх рівнів бюджетів та державних цільових фондів; проведення збалансованої бюджетної політики на середньострокову перспективу [4]. Разом з тим, це можливе лише за умови реалізації виваженої державної фіскальної політики, спрямованої на досягнення балансу публічних інтересів держави та приватних інтересів. Незважаючи на це, ДФС України залишається відносно закритою організацією, діяльність якої акцентована в першу чергу на фіскальні результати. Поза увагою залишається необхідність створення механізму моніторингу результативності реформування податкової системи. Відсутність такого механізму підриває основи приватно-публічного партнерства у сфері адміністрування податків та зборів, унеможливорює зворотній зв'язок між усіма зацікавленими сторонами та керівництвом ДФС та погіршує сприйняття ДФС України представниками громадянського суспільства. Останнім часом ми можемо спостерігати постійні законодавчі ініціативи з розвитку партнерських відносин держави і бізнесу. О.В. Артюх та О.В. Белінська критично проаналізували основні пропозиції бізнес асоціацій та громадських організацій щодо перспектив розвитку публічно-приватного партнерства при реалізації фіскальної політики в Україні та виділили найбільш перспективні [5]. Зокрема, пропозиція Коаліції «Реанімаційний пакет реформ» щодо розмежування між окремими інституціями нормотворчої, сервісної та контрольної функції, які виконує ДФС України [6, с.31].

Цікавою, з точки зору запровадження публічно-приватного партнерства, є пропозиція Інституту соціально-економічної трансформації щодо передачі окремих функцій державного контролю комерційним аудиторським компаніям. Незважаючи на серйозні ризики таких дій, така пропозиція видається доволі слушною, адже існує позитивний міжнародний досвід залучення міжнародних аудиторів «Великої четвірки» для здійснення контролю (зокрема за трансферним ціноутворенням). В підтримку вищезазначеного виступають і деякі українські вчені стверджуючи що сьогодні публічно-приватне партнерство варто будувати на основі нової моделі взаємодії учасників контролю у сфері оподаткування: державні фіскальні органи – суб'єкти незалежного податкового аудиту – платники податків [5].

Отже, незважаючи на те що, публічно-приватне партнерство у сфері надання публічних послуг залишилося поза увагою Закону України «Про державно-приватне

партнерство» у суспільстві є потреба побудови таких відносин при реалізації фіскальної політики в Україні. Основна мета такого партнерства полягатиме в запровадженні альтернативного контролю в податковій сфері у чітко встановлених межах. Для розвитку публічно-приватного партнерства повинні бути створені відповідні умови, запроваджена методологія, адаптовані широко застосовувані у світі механізми.

Список використаних джерел

1. Про державно-приватне партнерство. Закон України від 01.07.2010 р. // Голос України від 30.07.2010 - №140.
2. Запатріна І. В. Публічно-приватне партнерство в Україні: перспективи застосування для реалізації інфраструктурних проєктів і надання публічних послуг / І.В. Запатріна // *Економіка і прогнозування*. — 2010. - № 4. - С. 62-86.
3. Пашко П.В., Гулько К.І. Інституалізація державно-приватного партнерства у митній справі. // *Економіка та держава*. - № 6. - 2018 – С. 4-8.
4. Проект Стратегії реформування податкової системи України / Міністерст– во фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http:// www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/ article?art_id=65533&cat_id=65530](http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=65533&cat_id=65530)
5. Артюх О. В., Белінська О. В. Державно-приватне партнерство у сфері оподаткування : критичний огляд сучасних підходів / О. В. Артюх, О. В. Белінська // *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Економіка» : науковий журнал. – Острог : Вид-во НУ«ОА», вересень 2017. – № 6(34). – С. 83–88.
6. Дорожня карта реформ (вересень 2016 – грудень 2017 рр.) [Електронний ресурс]: за ред. В. В. Міського. – Київ, 2016. – 72 с. – Режим доступу : [http:// rpr. org. ua /wp-content/uploads/2016/09/Dorozhnyakarta-reform-RPR-do-kintsya-2017-roku.pdf](http://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2016/09/Dorozhnyakarta-reform-RPR-do-kintsya-2017-roku.pdf)

УДК 343(98)

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ВІДНОВЛЕННЯ ВТРАЧЕНИХ МАТЕРІАЛІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Омельчук Л.В., кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України; **Ковальчук М.О.**, здобувач вищої освіти, Університету ДФС України

Omelchuk L.V., Kovalchuk M. O. INTERNATIONAL EXPERIENCE OF RESTORATION OF LOST MATERIALS OF CRIMINAL PROCEEDINGS

Анотація. У статті висвітлюються особливості відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження за законодавством Франції, Латвії, Естонії, Молдови, Польщі та Російської Федерації, а також проводиться порівняльно-правовий аналіз з вітчизняним інститутом відновлення. Виділяється позитивний законодавчий досвід з регулювання порядку відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження, який можна використовувати для вдосконалення українського інституту відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

Ключові слова: матеріали кримінального провадження, втрата матеріалів, відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження, відновлювальне провадження.

Summary. On November 28, 2018, the specialty article "International experience of restoring lost materials of criminal proceedings" was published to the editorial office of the scientific and practical edition *Sociology of Law*, which was published by Omelchuk L.V., a candidate of legal sciences, associate professor of the department of criminal process and criminalistics of the University of DFS of Ukraine and Kovalchuk M.O., a student of higher education, University of DFS of Ukraine. Without any objection, the article received a positive review and was published in the journal *Sociology of Law* No. 3-4 of 2018.

The issue of restoring lost criminal proceedings is so important for the theorists and practitioners of domestic criminal justice that the set of norms governing this type of proceedings is well-grounded in a separate institute. The Institute for Restoring Lost Materials to Criminal Proceedings is a novelty for Ukrainian legislation, so it is appropriate to consider the practice of foreign countries and compare it with Ukrainian legislation, as it will allow us to find gaps in our legislation and improve it.

The article deals with the peculiarities of the restoration of the lost materials of criminal proceedings under the laws of France, Latvia, Estonia, Moldova, Poland and the Russian Federation, as well as a comparative legal analysis with the domestic restoration institute. Positive legislative experience is allocated for regulating the procedure for restoring lost criminal proceedings, which can be used to improve the Ukrainian institute for the restoration of lost criminal proceedings.